

Posudek na diplomovou práci M. Vondruškové, Vývoj českého vodního práva za první republiky

Diplomantka zvolila téma, které, pokud se nemýlím, doposud na katedře právních dějin nebylo zpracováno.

Nelehké téma zpracovala M. Vondrušková ve dvou částech. První část nazvaná –Vývoj vodního práva v letech 1918-1920- mapuje počátky vodního práva v Československu a věnuje pozornost koncesním listinám.

Druhá část podrobně postihuje vývoj právní úpravy problematiky vod po roce 1920. Zde se autorka zabývá vodními knihami, vodními stavbami, mezinárodními smlouvami o říčních sítích a zdaněním vodních sil.

M. Vondrušková v první části své práce stručně nastínila vývoj vodního práva i před rokem 1918 a hledá jeho prvky již v právu římském.

Autorka správně poukazuje na to, že vody se již ve starších dobách dělily na vody soukromé a veřejné. Toto dělení se promítlo i do vodního zákona z doby rakouské monarchie, který byl recipován do československého práva v roce 1918. S tímto dělením souvisel i jiný právní režim, což diplomantka podrobně rozebírá.

Autorka zkoumá ve vyváženém poměru právní situaci týkající se vodního hospodářství a užívání vod nejen v českých zemích, ale i na Slovensku, kde se stále i po roce 1918 užívali staré uherské právní předpisy.

Vondrušková podává precizní analýzu příslušných právních předpisů i judikatury vodního, ale i rybářského práva. Zvláště se zaměřuje na říšský vodní zákon č. 93/ 1869 a na český zemský vodní zákon č. 71/ 1870. Se zdarem se diplomantka pokouší i o postižení aplikace těchto zákonů v praxi.

Velmi správně se v práci upozorňuje na skutečnost, že byly přijaty pro úpravu užívání vod ještě moravský zemský zákon č. 65/ 1870 a slezský zákon č. 51/ 1870. Úpravu v českém, moravském i slezském zemském zákonu obsaženou autorka komparuje a poukazuje na drobné rozdíly v textu těchto zákonů.

Svůj pohled na vývoj vodního práva se zde dovádí až do vydání zákona o vodním hospodářství č. 11/ 1955 S., který podle slov M. Vondruškové „přinesl do tohoto oboru práva zásadní změny nesoucí se zejména ve znamení odstranění právního dualismu v českých krajích a na Slovensku.“

Velmi dobře probírá diplomantka problematiku udělování koncesí a jejich obsahu. Dotýká se rovněž otázky vyvlastnění soukromých vod. Dále pak rozebírá i činnost správních rad ve věcech vod.

Druhá část o vodních knihách, úpravě vodních staveb –podobně jako část první- vychází z právní úpravy a jejího juristického rozboru. Lze jen pochválit, že diplomantka připojila i pojednání o mezinárodních smlouvách o říčních sítích.

Práce je postavena na právních předpisech a bohaté literatuře. Zde mám pouze jednu připomínku formální povahy. V odkazech na literaturu není třeba opakovat stejný titul několikrát, ale stačí při dalších odkazech neuvádět celý titul, ale jen částečný a napsat např. cit.d.

Předloženou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikaci- výborně.

Námět pro obhajobu: Srovnání rakouského vodního zákona s českým zemským vodním zákonem

Prof. K. Adamová, DSc.

Plzeň: 3.4.2012